

Peret i els mandarins de Madrid

De tots els diaris que es distribueixen avui als quioscos de Barcelona, em sembla que *El País* és clarament el que està més ben fet. Hi treballen grans periodistes, i per això no m'agrada gens constatar com, des que tinc ús de raó i cada vegada més, s'hi publiquen opinions escrites des de Madrid sense cap coneixement de la realitat dels Països Catalans.

Diego E. Manrique va publicar-hi fa un parell de dies l'article "Y no estaba muerto?". Aprofitant la lectura del llibre sobre **Peret** que ha escrit Juan Puchades, no sé sap ben bé com, el prestigiós crític musical acaba diagnosticant que l'actual rumba catalana és un aiguabarreig salsero subvencionat pel nacionalisme. Abans de seguir, pessigüeuvos.

No sé si és ignorància o malícia, però a l'article en qüestió s'hi llegeixen joies com aquesta: "En el esfuerzo por deslegitimar a **Peret**, se producen desplazamientos del lugar de incubación de la rumba, hacia el barrio de Gracia o los enclaves gitanos de Lleida". I aquesta altra: "En España somos tan chulos que no patentamos nuestras innovaciones (y luego llegan los **Gipsy Kings** y se comen el pastel entero)". I la traca final, parlant del present: "Es una confusión deliberada, nada inocente: presentada como movimiento nutrido, con acento en la catalanidad, esta rumba híbrida aspira a reconocimiento oficial... y subvenciones del nacionalismo".

Senyor Manrique: a Perpinyà s'hi fa des de fa molts anys genuïna rumba catalana. Tenen dret a fer-la? O han d'omplir alguna instància oficial? Han de declarar-la a la duana? És molt grotesc que Manrique, des de la seva confortable talaia (una talaia de mandarins jacobins, i no la talaia mental i ben barcelonina que va imaginar-se **Gato Pérez**), es posi a parlar de nacionalismes, de subvencions i d'estats aplicats a una música tan esponjosa i viatgera, i alhora tan arrelada en les comunitats dels gitanos catalans com és la rumba catalana.

Encara no he pogut llegir el llibre, però he entrevistat **Peret** un parell de cops. És un tros d'artista i un home molt intel·ligent. Si no vas viu t'aixeca la camisa. A la segona entrevista, després que criticés bona part dels rumberos actuals, li vaig preguntar pels **Gipsy Kings** i em va dir: "Alto. Els **Gipsy Kings** han treballat molt. Tot el que tenen s'ho han guanyat. I a més en van aprendre de **Manitas de Plata**". I somrient, amb la seva eloqüència de predicador, va concloure: "**Manitas de Plata** és molt **Manitas de Plata**".

Video: <http://www.youtube.com/watch?v=SSbPdFyS2HE>